

Proč to takhle nemůže bejt furt??

A teď teda nemám na mysli jen to, že se Tali celej ten dlooooouhej víkend chovala úplně předpisově, ale taky to, že tenhle víkend měl tři krásný dny!!! Tři krásný dny volna a úžasného počasí.

Tooo by se mi líbilo, mít to takhle pořád, že jo, že jo???? To by byla parádička! To by toho člověk stihnul zažít, udělat a užít si. Jako třebaas my v sobotu! Jsem se hecla a vstala relativně - chápejte na Pražáka relativně ☐ ☐ - brzo. Nebo spíš tak jako řekněme, že včas. Jo včas na to, abych stihla odchytit Brtnika, kterej se chystal, že půjde - tentokrát pěšmo, přes pole, kopec, jedno pole a druhý pole do vesnice. Pro pivo a vajíčka. S batůžkem, neb nebylo nutno kupovati celou basu už, když jsme zazimovávali chalupu. A pochopitelně s ohařiskama. No a tentokrát taky i s mou maličkostí teda, tím pádem.

A to jsem ale dobře udělala, že jsem nelenila a vypravila se s nima. Bylo nádherný ráno, krásný, čistý, voňavý podzimní ráno:

A jedna malá zajímavost. U nás na poli můžete driftovat jak u Cimrmanůch, neboli jdu na sever a mám jaro:

Proč to takhle nemůže bejt furt??

a jdu na jih a mám podzim:

To je co??? To stojíte na jednom fleku a jen se prostě otočíte do protisměru. A zatímco pod váma, směrem na jih je ten nádherný podzimní obrázek, kdy u těch dvou smrků se krčí a schovává naše chaloupka, tak otočíte-li se na sever - máte před sebou takměř jaro ☐ . To jsem si uvědomila, až když jsem se na ty fotky podívala, že je to fakt focený z jednoho fleku, jen jsem se otočila a vyfotila z vršku kopce jiný pole a i "jiný počasí a jiný roční období" ☐

Přešli jsme další dvě pole a došli na kraj vesnice a tam koukáme, že..... obživla stará a už nějakou dobu nepoužívaná čerpací stanice. Ty jo, to bychom si tam mohli dát kávičku, co? Pokud ovšem tady, v takový dŕurce , kafe budou na pumpě vařit. Pche! Nestačili jsme se divit. Co kafe, že tam budou mít, ale ledva jsme tam došli, koukám jako blášen. Před benzinkou cedule s nabídkou masa pro psy!!! Tý jooooofkaA? No to je super, to se vyloženě hodí!!

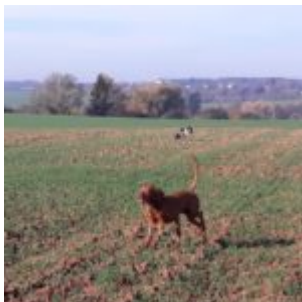
Tady je někdo přemejšlivej a podnikavej, valila jsem bulvy. A to už nás zdravila paní majitelka a s veselým úsměvem. Věc tady dost nevídaná. A nejen to, hnedle jsem se dozvěděla, že jasně, kafe má a vynikající a pejsci, že jsou u ní vítáni. Velice potěšující informace, to se to hnedle lépe šlapalo dál. K mýmu oblíbenému krámku pro vejce, kde jsem se ovšem dozvěděla, že vejce domácí nejsou, slepice se daly do stávky. Tak jsme zašli do samošky pro to pivo a rohlíky pro čokliky.

A posléze hoonem zamířili k pumpě. Kafééééééééé! A opravdu výborný kafe z čerstvě umletýho zrnka, žádný náhražky, a k tomu pěkně reklamní čokoládíčka s názvem benzinky "ONA Kounov" ☐ . Výbornej nápad, už jen ten název stanice ☐ . A není poslední, krom tý kávičky a masa pro psy, který je teda hodně nadstandardní, tu seženete i výborný farmářský brambory třeba a nebo taky svíčky na hrob, když jsou ty dušičky. "Drobnosti" který se kolikrát dost hoděj, zvlášť, když jste právě v takovýhle d'urce. Paní majitelka je velepodnikavá a musím říct, že jsme se tam zapovídali na dost dlouho. Dala si s námi venku kafe a vyprávěla, jak a proč do týhle akce skočila a mně se to hrozně dobře poslouchalo. Obdivuju každýho, kdo má na to, udělat v životě veletoč a pustit se do něčeho novýho. Z její benzinky se stalo i díky kávičce a hernímu koutku pro děti navíc i takový komunitní centrum a zatímco dřív jste tam na auto nenarazili, tak teď za tu dobu, než jsme vypili kafe - já teda dvě ☐ , páč je fakt dobrý, než jsme snědli nezdravou snídani v podobě tatranek - a to včetně ohařísek, ty pochopitelně dali taky, tak se tam stihlo prostřídat asi šest-sedm aut a jedna motorka. A fšící se usmívali a vesele zdravili..... ☐ , věc tady v tom koutku světa vážně nevídaná. Tak držím paní majitelce palce, ať benzinka jenom vzkvétá a roste. Aby po nás zůstalo uklizeno a Rumíček předvedl, jak je spořádanej pejsek, dala jsem mu kelímek od kafe a on ho šel vyhodit. Protože byl sám se sebe unešen, neb ho paní majitelka vychválila, musel ho vyhodit ještě jednou, ještě jednou, jeeeeště jednou, mnohokrát ☐ Pak chtěla taky vyhazovat Taliprtka, ale pro ni to bylo vyšší dífčí, protože to nebyl otevřený koš, ale koš s takovou tou stříškou. A jí ne a ne dokapat do mozku, jak by to měla udělat, aby to tam hodila :D.

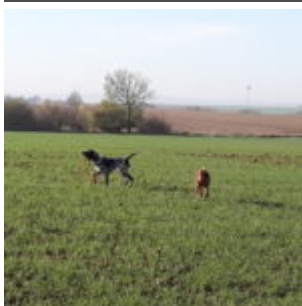
Rozloučili jsme, zamávali si a slíbili si, že se my dvě na jaře sejdeme a pustíme se do výroby mýdel. Protože to jsem vždycky chtěla zkusit a neměla odvalu kvůli tomu louhu, který se při výrobě používá. A paní majitelka je svýho času vyráběla. Juchůůů budu umět udělat svoje vlastní mýdlooo! Bylinky mám, to bude krása, moc se těším. To si to užiju. Třebas stejně tak jako jsem si užila zpáteční cestu, kdy jsem se kochala pohledem na volně poletující ohaře.

Proč to takhle nemůže bejt furt??

Na hezky poslouchající ohaře a na spolupracující ohaře.

Najdi .....

..jeden jedinej rozdíl ☐

Modelína na přehlídkovým molu

A jedna podzimní stříbřitá náladovka

Doma jsme zjistili, že jsme byli venku skorem tři hodiny. A bylo na čase se do něčeho pustit.

Minimálně do výroby oběda, když už jsme tu snídani zazdili kafem a sušenkama na pumpě ☐ . Vlítla jsem do kuchně a jen to lítalo. Abych měla dostatečně volný ruce, vydala jsem k nemalé radosti ohařické ty obří kosti, který jsem jim v pátek koupila a po příjezdu je nechala rozmrzat ve sklepě. To zas bylo hýkáního, to zas bylo přemetů, jak kdyby je člověk nekrmil. Usalašili se každej se svou kostí na trávníčku pod břízou a jali se hlodat. A přesně v momentě, kdy jsem domyla poslední kousek nádobí a utřela si ruce do utěrky s tím, že mám hotovo a můžu vyrazit na zahradu, naznali oba, že to nejdůležitější mají na svý kosti ohlodáno a je třeba pokusit se o více-či méně nenápadnou výměnu či přímo čórku tý kosti toho druhýho. To jsou vždycky strategický tahy, to byste koukali. Rumíček navíc krom snahy o výměnu má ještě potřebu, aby byl se svou kostí honěn, atakován a mohl unikat a dělat důležitýho. K tomu potřebuje zpravidla mou maličkost, takže ta výhoda, že čokle se zabavěj a já budu moct svobodně řídit na zahradě, tak nějak odpadla a já naopak musela Rumouše stíhat a předstírat, že tu oslinatnost odpornou nutně potřebuju, páč má pro mě nedozírnou hodnotu ☐ ☐ . Takže jsem vždycky několikrát hrábla v listí a poté se jala dobývat tu vzácnost. A když už nastal i moment, že Rumouš ztratil o kost na chvílku zájem, nasměroval ho ale následně do látkovýho koše na zahradnický odpad, který jsem plnila shrabaným listím. Dle jeho názoru bylo nutno zanést na každej list inventurní číslo a udělat v tom pořádek. Což je vyloženě věc, která to shrabování listí znatelně urychlí ☐ ☐ V takovej moment zpravidla přišel o svůj kostní drahokam a pak čučel jako puk, že mu to Taliprtka sebrala. Jak malý haranti, fakt.

Makala jsem jako zběsilá a když jsem s tím skončila, zcela pochopitelně se po nějaký době dostavil povzdech, že to byla marná lásky snaha, protože.... jaksi jasně.... napadalo tam další. Nicméně toho jsem si byla vědoma, když jsem se do toho pustila, jen jsem nechtěla, aby to tam leželo v takový vrstvě. Neb stromů je na zahradě požehnaně (a díky tomu je tam vlídný stín) a pochopitelně zdaleka ne všechno je už dole. Každopádně udělat se to prostě muselo. A až přijedem příště, nebude toho tolik. I přes ten povzdech jsem si spokojeně odfrkla a šla řídit s nůžkama na záhon. A..... taky na chvílku vytáhnout ohařiska na pole. Aby se pořádně prolítali, když si hlodali ty kosti, aby se střeva rozhýbala. A protože Tali se pro teď rozhodla, že ve zdejších podmínkách funguje velmi nadstandardně, rozhodla jsem se já, že si dám zase toho bobříka mlčení a zkusím nepovelovat a uvidíme, jak si povedeme.

Nooo a vedli i vedly jsme si moc pěkně!! Ohařící poletovali a ohařící se sami od sebe pěkně vraceli. Pískla jsem jen jednou jedinkrát, když se Tali vydala směrem, kde jsou pak koleje.

Ale jinak - mohly rohlíky poletovat vzduchem jak žongléřský míčky pod šapitó, protože jak jeden, tak druhý se neustále chodili nahlásit. A když jsem bezeslov změnila směr a utíkala jim, během chvíle mi funěli do zátylku ☐ . Tooo je tak moc hezký, tak moc hezký!! Až tak moc, že prostě by člověk hrozně rád chtěl, aby to takhle fungovalo všude. Což teda bohužel zatím není, doma se pořád a pořád trápíme s tím, že hodná Talinka zůstává na té chalupě a doma na vás často totálně kašle, natož aby si vás hlídala. No ale tady to byla opravdu paráda.

Ohařiska se prolítali a se soumrakem jsme se vraceli zpátky k chalupě. Oni si šli štrachat s kostma a já ještě popadla honem hrábě a šla hrabat pod Pavlonii. Je to velikej strom a má veliký listy, takže se hodí každé list, kterej se shrábne, jinak je jima zahrada zavalená. Takže šup šup, to se ještě stihne, i když už moc vidět není. Makám, makám, jako zběsilá a v tom slyším (ani jsem nestihla zaregistrovat, že přijelo nějaký auto): "Halooo, je tady někdo?? Pani helejte, kde sou tady nějaký psi???" Grrrrr..... "Co tady kdo zase, tjo, votravuje, takhle večer?? Co chce kurnik? Trotl nějakej to bude. To bude určitě ta baba ze statku, nána jedna pitomá!! Čkej, ty pojedeš, ty důro!!" (máme s madam velkostatkářkou a velkozemědělkyní nevyřízený účty a já ji fakt ale nemám ráda) , chystala jsem se na bábu, že posviští vod tý branky tak, že nebude stačit počítat ty šípkový keře v ouvozu!!!!!!! Páč ty účty jsou opravdu velký - zničila cestu tak, že máma už se kvůli nim nemohla na chalupu nikdy podívat, protože se autem nedalo k chalupě dostat. Ozbrojena hráběma jsem vyrazila směr branka.

"Nee ty jooooooooo!!!! Ajšováááááááááááááááá!! Co tady děláteEEEE???????" vypadlo ze mě v následující vteřině, když jsem se rozkoukala a došlo mi, že ty hrábě asi nepoužiju ☐ ☐ . Žjooooooooofka to byla návštěvička, úplně jinačí, než s jakou jsem počítala!! Ajšovi se na nás přijeli podívat. To je přepadofka panečku!!! Musela jsem se smát sama sobě, jak člověk otočí během vteřiny z bojový nálady do nadšení. A nebyla jsem pochopitelně jediná, kdo byl nadšenej! Nejvíc samozřejmě ohařiska, který měli k dispozici najednou takovejch lidijů, co mají rádi čokle!! A z toho dvě holčičky, který s nima řádily. Musím říct, že pohled na Taliprtku, jak v houstnoucím šeru, kdy jsme se šli všichni podívat na louku na kapličku, krouží a lítá s dětma po poli, kde si dávala s holkama závody..... byl moc hezkej. Místo aby vzala kramle, lítala tam s nima v jednom chumlu. Moc hezký, moc. Stejně jako to, že se o ni člověk prostě vlastně ani nemusel starat, protože i když si poodběhla, přišla se nahlásit. Rumajzlíček si užíval hlavně Ajšový, protože tu oblibuje velice. Tak mnoho velice, že jí musel umejt celej gezicht včetně brejlí zvnitřku ☐ ☐ . Byl si zkrátka vědom toho, že to vižlí políbení

Proč to takhle nemůže bejt furt??

jí musí nutně chybět. Tak jí to chtěl vynahradit. Byla to moc fajn nečekaná návštěva a i když se dlouho nezdrželi, bylo to prima. Tak příště snad to vyjde za světla.

Když odjeli, byla už fakt skoro tma, ale já nemám ráda nedotažený úkoly, takže šup hrábě do ruky a i když jsem na to neviděla, hrabala jsem jako zběsilá. Hromadu jsem nasoukala do pytle a spokojeně funíc jsem to odtáhla pod střechu. Na to, abych to odnesla na velké kompost na louce už byla fakt velká tma. Pochválila jsem se, jak sem to já šikovná, co jsem toho zvládla a..... najednou vůbec nechápu proč, fakt to nechápu, mě napadlo, že když jsem se tak hezky zahřála a venku je poměrně příjemně, tak..... ☐ .... co kdybych se vosprchovala venku? Vodou ze studny? ☐ ☐ ☐ Jako Brtník, kterej tak činí už několikero mnoho let. Stejně se k tomu furt odhodlávám, tak proč to neudělat teď? Snažila jsem se z toho nějak vykrotit, ale pak jsem si řekla, že když už si o to tělo řeklo a mozek se přidal, a já jsem jediná, kdo je proti ☐ , tak proč to neudělat? Když voni sami to chtěj? To se nemám vymlouvat, ale udělat to. TAK SEM TO UDĚLALA! Fakt teď 26. října v půl osmý večír jsem se sprchovala venku ledovou vodou ze studny!! JOOOOOOOOOO, SEM VÝBORNÁÁÁÁÁÁÁ!!!

To byl den plnej zážitků co?? No a to byla teprvá sobota! A my měli před sebou další dva dny!